Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: Idegen hus a pesti piacon

Forrás: Budapesti Hirlap

Byp. (Helyi) 1915 VII/18 (Oldal)

Osztályozás

Tárgy 381.631

Hely

Idő „1915"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. ... Fővárosi házinyomda 1920

Idegen hus a pesti piacon.

A tizes bizottság tegnapi üléséről megjelenő tudósításunknak a tervezett *husimportról* szóló része általános feltünést keltett. A tudósitás szerint ugyanis a tanács intézkedett, hogy a főváros bizományában *naponta három vagon* (30.000 kiló) *külföldi hus* jöjjön a pesti piacra, a miből tizezer kilót átengednének a napi fogyasztás céljára, 20.000 kilót pedig elraktároz télire, alkalmasint a Hütőházba. Értesülésünk szerint az ajánlattevők ujévig szeretnék ezzel az üzlettel boldogitani a fővárost, a mi, ha megvalósitható, *ötödfél millió kiló külföldi hus importálását* jelentené.

Pénzben kifejezve, ez a husforgalom 15—18 millió koronás üzletet jelent, s ebből másfél millió kiló hus, 5—6 millió korona értékben fokozatos fogyasztásba kerülne, a többi a hütőtelepen várná, mig szintén forgalomba jöhet. Minthogy az első szállitmány már a napokban meg fog érkezni, s a huspiac spekulánsai már nagyban vitatkoznak a felől, hogy a hus forgalomba hozatalának a haszna is nekik jusson, föl kell tennünk a kérdést, okosan cselekszik-e a főváros, a midőn gyönge pillanataiban sluszt köt *mindenre*, a mit neki fölajánlanak?

Hogy a háborut fölhasználó élelmesség miféle ötletekkel halmozza el a jó fővárost és a közélelmezés ügyosztályát, arra nézve széltében elterjedt a hire, hogy egy élelmes szállitó lazac és az ugynevezett *sör-ringli* szállitására is ajánlatot tett már *Folkusházy* tanácsosnak. Se szeri se száma a mindenféle tervnek, a mellyel a közélelmezést boldogitani akarják. Persze, a hatóság már meggyőződött arról, hogy természetes uton, a piac szabályozásával nem segithet a fogyasztón. Mert akár a zöldségpiacot, akár a huspiacot akarja rendszabályozni a tanács, megjelennek a *kis egzisztenciák* védelmezői, a kik azonban a nagy egzisztenciák védelmét sem vetik meg! Mit tehet ilyen körülmények közt a tanács és a közélelmezés ügyosztálya? Kap a legbizarrabb, a legkockázatosabb és a legköltségesebb próbák után, a mikkel még jobban földulja a természetes áralakulást. Azonfelül a végén ijesztő deficit fogja mutatni, hogy az élelmes közvetités mekkora hasznot vágott zsebre az illetékes ügyosztály kisérletezéseiből.

A közvéleményt méltán nyugtalanitja az a kérdés, hogy az „árszabályozásból" eredő sok miliós kárt ki fogja megfizetni és hogy a normális piaci ár tulfizetésével, a beszerzett áruk (zöldség, zsir és hus) egyrészének tönkremenetelével, a raktározás, hütés, kezelés költségével nem fog-e a főváros élelmiszerkészlete oly drágává lenni, hogy *csak veszteséggel lesz a piacon elhelyezhető*. Ez azonban csak a végén derül majd ki. Addig is azonban az áru fölhalmozásával és a piacról való elvonásával maga a főváros idéz elő áruhiányt és drágaságot a piacon.

Mindebben szeretnénk végre tisztán látni. Szeretnénk, ha *az eddigi összes állat- és élelmiszerbeszerzésről*, e beszerzés árait a beszerzés idején általános piaci árral összehasonlitva, kimutatást kapnánk. Azt is tudni szeretné a polgárság, melynek adófilléreivel operál most a főváros, hogy a készletekből eddig mit, mikor, hogyan és mennyiért értékesitettek, s a mi még a főváros birtokában van, annak a kezelése, gondozása (sertések, marhák etetése, a zsir, a konzervek, a hus, a tojás hütőházi raktározása) mibe kerül. És végül, hogy e meglevő készletet mily árért tudná a főváros ráfizetés nélkül értékesiteni? A mig erre nézve megnyugtató fölvilágositás nincs, addig aggodalommal nézzük az afféle üzletet, mint a milyen a most kezdődő husimportálás, mert nem tudjuk, hogy a főváros ellensulyozni tudja-e megfelelő szakértelemmel a szállitók tultengő élelmességét?